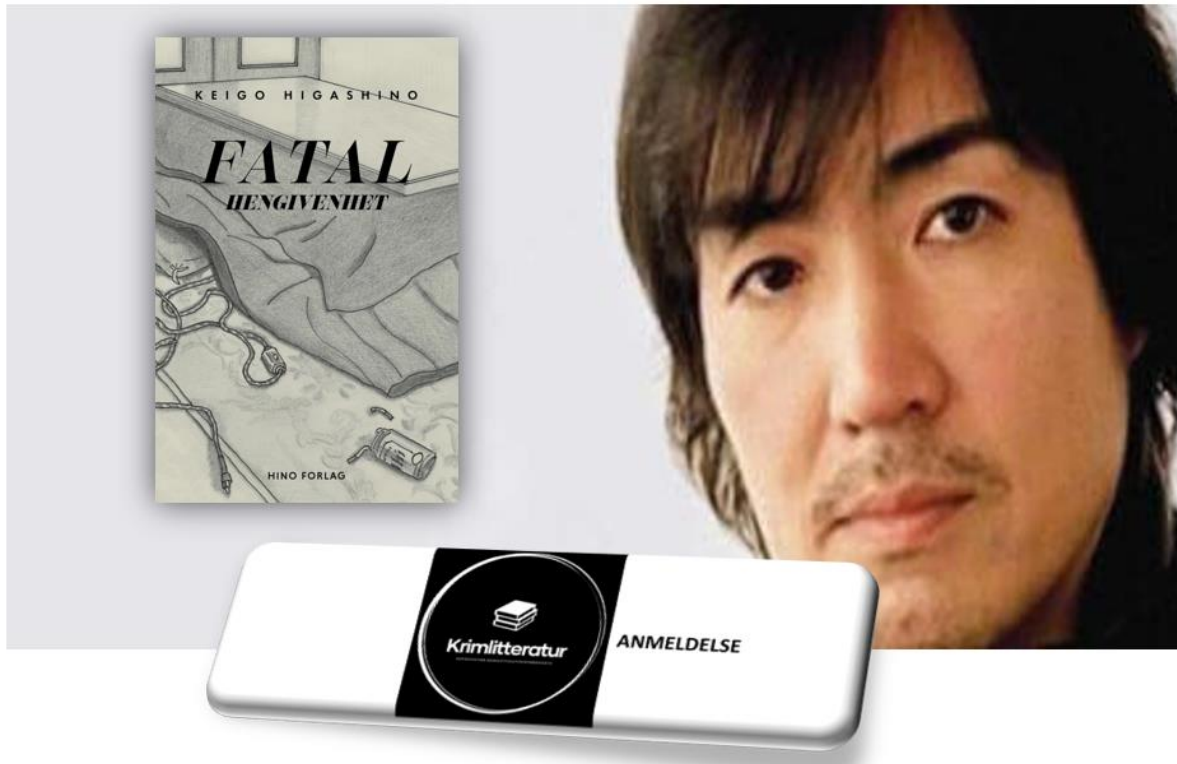

28. januar 2024

Fascinerende kamp mellom mesterhjerner

At jeg noen gang skulle lese, og like, japansk krim. Den så jeg ikke komme. Keigo Higashinos *Fatal hengivenhet* er rett og slett et lite mesterstykke av en krim. Annerledes, stillferdig og langsom, men med en smartness som blir altoppslukende, hypnotiserende og engasjerende. Det er ingen overraskelse at denne har gått sin seiersgang verden rundt etter at den kom i 2005.

GEIR TANGEN

Det er et helt år siden oversetter og forlagseier Harry Solvang tok kontakt med meg og lurte på om jeg ville forhåndslese hans oversettelse av japanske Keigo Higashinos roman *Fatal hengivenhet* før den skulle ut på markedet. Jeg hadde ikke tid da, men angrer bittært på det nå. Denne godbiten burde jeg kastet meg over med det samme.

En av grunnene til at den ble liggende på ventehylla i et helt år, var at jeg forsto at gjerningsmannen blir avslørt allerede i starten, og at hele boka egentlig handler om *hvordan* dette gikk til, mer enn hvem som faktisk utførte udåden. Normalt skyr jeg slike historier som pesten, og derfor ble denne boka stadig skjøvet bakover i bunken. Men, så begynte den ene strålende anmeldelsen etter den andre å tikke inn i innboksen. VG, NRK og Nettavisen trillet alle flotte terningkast og skamroste boka. Det var på tide å gå sin kanossagang til biblioteket, og plukke den med meg.

Snakk om å bli slått til jorden fra første side av! Fascinasjonen for språket, den japanske kulturen, historien til hovedpersonene, og det intense dramaet i kjølvannet av drapet, fenget meg med en gang jeg begynte å lese. Tretti sider inn i boka visste jeg allerede at dette ville bli en personlig favoritt.

Historien er som følger: En fraskilt kvinne bor i et av Tokyos forsteder sammen med sin tenåringsdatter. Hun jobber på et Bento-utsalg der de selger lunsjretter som folk kan ta med seg. Hennes ex-mann har imidlertid sporet henne opp, plager og truer henne. Under en krangel hjemme hos kvinnen dukker datteren opp og slår den tidligere stefaren i hodet, før moren kveler ham med en elektrisk ledning. Bråket gjør at deres nabo, en gymnaslærer i matematikk dukker opp på døra, og avslører det fatale som har skjedd. Men, i stedet for å melde dem til politiet, bestemmer han seg for å hjelpe de to ulykkelige kvinnene med å kvitte seg med liket.

Denne matematikeren er på en måte en av romanens to hovedpersoner. Han er hodestups avstandsforelsket i nabokvinnen, men er en enstøing som kun er opptatt av matematiske problemstillinger, og det på et nivå som langt overgår den smarteste professor i faget. Etter drapet dukker det opp et uidentifisert lik i strandkanten ved en av elevene som renner

gjennom forstedene til Tokyo, og det blir raskt satt i gang en etterforskning som avslører at det er den nevnte ex-mannen som er funnet. Men, politiet står bom fast. Kvinnen og hennes datter har alibi, og det er spor som peker i alle mulige rare retninger. Etterforskeren søker hjelp hos en venn på det lokale universitetet som er fysiker. Han er en mesterhjerne som hjulpet politiet før (dette er tredje bok i en serie). Det viser seg at fysikeren og matematikeren er tidligere gode studievenner, og snart begynner en intens kamp mellom to mesterhjerner for å avdekke sannheten, eller skjule den.

Måten denne historien fortelles på er utrolig fascinerende. Du blir slukt inn i spillet mellom de to mesterhjernene, og på sett og vis heier du litt på begge underveis. Langsamt og metodisk skrelles løken lag for lag, og jeg tok meg selv i å le høyt flere ganger underveis av hvor smarte løsninger matematikeren hadde kommet opp med for å beskytte kvinnen han elsker og hennes datter. Samtidig blir jeg forbløffet gang på gang over fysikerens evne til å se de små detaljene som avslører bakteppet.

Det blir bare mer og mer spennende å følge kampen for hver rute som blir synlig for leseren, og det bygges opp til en skremmende avslutning som jeg tror mange av dere vil bli overrasket over. Ja, for dette er japansk krim. Den følger ikke nødvendigvis de uskrevene krimreglene vi kjører etter her i vesten, og definitivt ikke de vi legger opp til i vår nordic noir. På mange måter kan vi nesten kalle det en intelligent røverroman, der skurken er den vi følger tettest, og der vi gjerne ønsker en løsning som ivaretar vår rettferdighetssans samtidig som vi ønsker at de skyldige skal klare å lure seg ut av myndighetenes klør. Men, som sagt ... Forfatteren er ikke en amerikansk Hollywoodregissør, og dette er Japan, ikke Norrbotten eller Haugesund.

Det kan føles uvant å lese dialoger og en del andre passasjer for den som ikke er veldig bevandret i japansk kultur. Den nesten overdrevent høflige væremåten og tiltaleformen de omgir seg med føles nesten litt 1957-aktig på oss. Det er en uuttalt respekt mellom aktørene i all kontakt mellom dem, og kvinnene blir behandlet og snakket til ut fra en æreskodeks vi ikke kjenner fra vår egen kultur. Likevel blir du fanget i nettet, og må bare bla sidene fortere og fortere. Denne krimromanen kommer til å sitte i lenge, og jeg vil påstå at den burde være pensum for alle som liker å kalle seg krimkjennere. Jeg kliner til med full pott på terningen. Ikke fordi det var den mest spennende historien jeg har lest, men fordi det går år mellom hver gang en bok engasjerer meg slik denne gjorde.